

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-4Sa/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200144
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Stankociová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019200144.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Stankociovou v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., narodený XX. XXXXXX XXXX, bytom E. XXXX/XX, F., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra žalovaného č. XXXXX/XXXX/XXX/G. z 27. novembra 2018, t a k t o

rozhodol:

- Správny súd v Bratislave žalobu zamietla.
- Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Rozhodnutím č. XXXXX/XXXX/XXX/G. z 27. novembra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) minister žalovaného postupom podľa ustanovenia § 61 ods. 2 a 3 v spojení s ustanovením § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. XXXXX/XXXX/XXX z 21. augusta 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a rozklad žalobcu zamietol.

2. Minister žalovaného úvodom napadnutého rozhodnutia zrekapituloval, že žalovaný prvostupňovým rozhodnutím uznal žalobcu vinným zo spáchania pokračovacieho priestupku podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení účinnom do 30. júna 2018 (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z. z.“), za čo mu podľa § 26 ods. 2 uložil pokutu vo výške 500,- eur a zaviazal ho uhradiť aj trovy spojené s prejednaním priestupku vo výške 16,- eur. Bolo totiž bez pochybností a riadne preukázané, že žalobca sa v konaní pred Okresným súdom Trebišov sp. zn. 15C/401/2015 opakovane neoprávnene vydával za znalca a to napriek tomu, že znalcom nebol, pretože bol k 11. aprílu 2018 zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vyčiarknutý.

3. V nadväznosti na jedinú námietku žalobcu vznesenú v rozklade, minister žalovaného konštatoval, že táto nie je dôvodná. Hoci žalovaný vydal prvostupňové rozhodnutie až v 64. deň odo dňa ústneho pojednávania, nespôsobuje to jeho neplatnosť alebo nulitu. Lehoty na vydanie rozhodnutia upravené v Správnom poriadku majú totiž poriadkový charakter a ich prípadné nedodržanie nemá vplyv na právne postavenie účastníka konania. K predĺženiu lehoty na vydanie prvostupňového rozhodnutia navyše prispel aj sám žalobca jeho nedostavením sa na nariadené pojednávanie dňa 10. mája 2018.

4. Minister žalovaného uzavrel, že sa stotožňuje s názorom žalovaného o počte a charaktere jednotlivých previnení, vzhľadom na ich závažnosť považuje uloženú výšku sankcie za primeranú a jej výšku za riadne odôvodnenú.

II. Žaloba

5. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, namietajúc, že ustanovenie § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z., na ktoré sa odvoláva napadnuté rozhodnutie, v citovanom zákone nenašiel. Žalobca v tejto súvislosti ďalej uvádza, že nielenže mal porušiť neexistujúce ustanovenie, ale žalovaný tvrdí, že je vinný zo spáchania pokračujúceho priestupku, no neuvádza, či

išlo o pokračovanie po nejakom predchádzajúcom upozornení, výzve súdu, účastníka konania alebo samotného žalovaného. Žalobca ďalej uviedol, že nateraz nie je registrovaným znalcom a všetky odôvodnenia žalovaného týkajúce sa jeho konania ako znalca sú irelevantné. Žalobca zopakoval námietku vznesenú už skôr v podanom rozklade a teda, že vychádzajúc z ustanovení § 28 zákona č. 382/2004 Z. z. (v znení účinnom od 1. júla 2018) a § 49 ods. 2 Správneho poriadku, žalovaný bol povinný vydať rozhodnutie v maximálnej lehote 60 dní, čo však neučinil a žalobcu o tejto skutočnosti nijako neupovedomil. Výšku sankcie ako aj celé správne konanie považuje za nepodložené, náležite neodôvodnené, predčasné, nulité, pričom konanie žalovaného označil za zaujaté, pretože mu musia byť známe ďalšie súvisiace konzekvencie vyplývajúce z povahy a okolností prejednávanej veci. Záverom označil za nedôstojné tvrdenia, že sa bez relevantného dôvodu nedostavil na pojednávanie uskutočnené dňa 10. mája 2018, pretože dôvody neúčasti písomne oznámil žalovanému v lehote 3 dní.

III. Vyjadrenie žalovaného

6. Na výzvu správneho súdu sa ku správnej žalobe vyjadril žalovaný, ktorý úvodom namietol, že z podania žalobcu nie je zrejmé, čo ním sleduje, a ako správna žaloba neobsahuje jej podstatné náležitosti podľa ustanovenia § 182 ods. 1 písm. a), d) a h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“).

7. Vo vzťahu k námietke aplikácie neexistujúceho ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. žalovaný uviedol, že z prvostupňového ako aj napadnutého rozhodnutia vyplýva, že skutky žalobcu boli posudzované podľa znenia citovaného zákona účinného do 30. júna 2018, v ktorom sa priestupok tak ako je vymedzený v rozhodnutiach, nachádza. Vo vzťahu k námietke o pokračovacom priestupku žalovaný uviedol, že analogicky uplatnil zásady ukladania trestov podľa § 122 ods. 10 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v prospech žalobcu a všetky tri čiastkové konania, ktoré sa mu pričítajú za vinu, neboli posudzované samostatne, ale ako jeden pokračovací priestupok, čo sa odzrkadlilo na uložení nižšej sankcie. Vo vzťahu k prekročeniu lehoty na vydanie prvostupňového rozhodnutia žalovaný uviedol, že na priestupkové konanie vedené podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) sa nevzťahuje zákonná lehota 30 resp. 60 dní na rozhodnutie určená podľa ustanovenia § 49 ods. 2 Správneho poriadku. Navyše, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2012 sp. zn. 5Sžo/47/2011 sú lehoty na rozhodnutie inštruktážnymi lehotami bez sankčných mechanizmov pre orgán verejnej správy a ich nedodržanie samé nemôže spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia. Napokon, ku neúčasti žalobcu na ústnom pojednávaní uskutočnenom dňa 10. mája 2018 uviedol, že žalobca dňa 9. mája 2018 vo večerných hodinách doručil žalovanému e-mail ktorým oznámil, že v ten istý deň utrpel úraz, na čo bol ošetrovaný so stanovenou práceneschopnosťou v trvaní 10 až 14 dní. Ako prílohu doložil potvrdenie o celodennom ošetrovaní dňa 10. mája 2018, pričom ku tvrdenej práceneschopnosti doklady nedoložil. Vo veci bolo nariadené ďalšie ústne pojednávanie na 21. júna 2018, na ktorom sa žalobca osobne zúčastnil no napriek výzve žalovaného nedoložil doklady osvedčujúce jeho práceneschopnosť, v dôsledku čoho žalovaný konštatoval, že žalobca nepreukázal relevantný dôvod neúčasti na prvom nariadenom pojednávaní.

IV. Skutkové a právne závery správneho súdu

8. Správny súd v Bratislave v prvom rade odkazuje na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“), ktorým boli zriadené správne súdy (medzi nimi aj Správny súd v Bratislave), ktoré v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 citovaného zákona začali svoju činnosť 1. júna 2023. Ustanovenie § 3 ods. 3 zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Správny súd v Bratislave teda začal konať vo všetkých veciach v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, v ktorých do 31. mája 2023 konali Krajský súd v Bratislave, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Trnave.

9. Predmetná vec bola na podklade podanej správnej žaloby pôvodne iniciovaná na Krajskom súde v Bratislave pod pridelenou spisovou značkou 4Sa/17/2019. Od 1. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“). Vec bola náhodným výberom pridelená samosudcovi do oddelenia 16Sa, ktorý o nej konal a rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou s predponou BA-4Sa/17/2019.

10. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 10, §13 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a to v rozsahu žalobných bodov vymedzených žalobcom (§ 134 SSP), a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, v dôsledku čoho ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

11. Správny súd o žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 9. mája 2024, nakoľko boli splnené podmienky podľa §137 ods. 4 SSP. Oznámenie o mieste a čase vyhlásenia rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle správneho súdu.

Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

Podľa § 23 ods. 2 písm. a) SSP účinného do 30. júna 2023, sudca na správnom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách vo veciach správneho trestania podaných proti rozhodnutiu alebo opatreniu o priestupku.

12. Predmetom prieskumu zákonnosti je rozhodnutie ministra žalovaného vo veci uznania žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. v znení účinnom do 30. júna 2018, teda sa neoprávnene vydával za znalca, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 500,- eur.

13. Správny súd považuje úvodom za potrebné vysporiadať sa s námietkami žalovaného, ktorý bol toho názoru, že z podania žalobcu nie je zrejmé, čo ním sleduje (§ 57 ods. 1 písm. d) SSP). Okrem toho, správna žaloba neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 182 ods. 1 písm. a), d) a h) SSP, pretože žalobca neoznačil druh správnej žaloby ktorý podáva, neuviedol deň, kedy mu bolo napadnuté rozhodnutie oznámené resp. doručené a neuviedol návrh výroku rozhodnutia. Hoci Správny súdny poriadok dáva správne súdu možnosť posudzovať neformálne iba správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach (čo evidentne nie je prejednávaný prípad), bol by príliš formalistický postup, pokiaľ by podanie resp. správnu žalobu odmietol pre absenciu resp. neosvedčenie niektorej z uvedených náležitostí.

14. Podľa názoru správneho súdu je z podania žalobcu zrejmé, že namieta nezákonnosť napadnutého ako aj prvostupňového rozhodnutia, pričom podaním správnej žaloby navrhuje ich súdny prieskum. Označenie druhu správnej žaloby nie je takou náležitosťou, bez uvedenia ktorej by správny súd nemohol pristúpiť k prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Presná identifikácia predmetu konania na základe označenia príslušného typu žaloby vychádza z princípu procesnej ekonomie a umožní účastníkom konania, ale aj správne súdu lepšiu orientáciu vo veci už od jej počiatku. Ak žalobca v žalobe jej druh neoznačí, vychádzajúc zo zásady, že sa každé podanie (teda aj správna žaloba) posudzuje podľa obsahu, nemusí správny súd vždy žalobcu vyzývať na odstránenie tohto nedostatku. Správny súd sám môže posúdiť (a prejednať aj rozhodnúť) správnu žalobu aj bez jej konkrétneho označenia, ak je z nej nesporné, o aký druh žaloby ide. Tak tomu bolo aj prejednáwanej veci, kedy je aj z označeného a pripojeného napadnutého rozhodnutia zrejmé, že žalobca sa domáha prieskumu zákonnosti rozhodnutia o priestupku, čo možno dosiahnuť jedine správnu žalobou vo veci správneho trestania podľa ustanovenia § 194 a nasl. SSP. Označenie dátumu, kedy bolo napadnuté rozhodnutie žalobcovi doručené, slúži na predbežné osvedčenie včasnosti podania žaloby, avšak uvedenú podmienku má správny súd náležite osvedčenú z predloženého administratívneho spisu. Napokon, je pravdou, že povinnosť stanovená v § 182 ods. 1 písm. h) SSP má viesť žalobcu k jednoznačnému vyjadreniu, čoho sa v správnom súdnom konaní domáha. Jeho možnosti sú však v konaní podľa Správneho súdneho poriadku na rozdiel od civilného sporového konania veľmi obmedzené a dané zákonom. Podoba výrokov rozhodnutí v správnom súdnictve nie je daná na vôľu účastníkov, keď Správny súdny poriadok taxatívne upravuje možnosti, ako môže znieť výrok rozhodnutí. Správna žaloba je však procesný úkon účastníka konania, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové a právne odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom a označením napadnutých rozhodnutí či opatrení vymedzuje predmet správnej žaloby. Preto neprimeraný formalizmus pri posudzovaní procesných úkonov účastníkov konania a prílišný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Správny súd preto pristúpil k súdne prieskumu napadnutého rozhodnutia aj bez explicitného vymedzenia vyššie uvedených náležitostí, pretože je zrejmé, že žalobca žiada napadnuté rozhodnutie preskúmať a zrušiť z dôvodov, ktoré v žalobe, hoci vágne, vymedzil ako žalobné body.

15. Čo sa týka samotných námietok vymedzených žalobcom, správny súd je toho názoru, že sa vo väčšine jedná skôr o stručné až vágne konštatovania bez ich vysvetlenia, čo podstatne sťažilo a zúžilo možnosti správneho súdu v ich intenciách napadnuté rozhodnutie preskúmať. Vychádzajúc z ustanovenia § 134 SSP, je správny súd v konaní o správne žalobe vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Správny súd teda nemôže za žalobcu vyhľadávať, nachádzať alebo dointerpretovať argumenty svedčiacie v jeho prospech, pokiaľ ich v správnej žalobe výslovne

a zrozumiteľne nevymedzil. Nižšie preto uvádza a vysporadúva sa s námietkami, ktoré boli preňho dostatočne jasné a zrozumiteľné a niesli so sebou aspoň stručnú argumentáciu, ktorú bolo možné považovať za vymedzenie žalobných bodov.

16. Ako prvé namietal žalobca aplikáciu a uznanie viny za spáchanie priestupku podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z., ktoré v znení, ako ho v napadnutom rozhodnutí žalovaný cituje, neexistuje. Správny súd poukazuje na prechodné ustanovenia § 37c citovaného zákona k úpravám účinným od 1. júla 2018, ktorý v ods. 4 uvádza, že konania o priestupkoch začaté a právoplatne neskončené pred 1. júlom 2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. júna 2018. Keďže konanie o priestupku začalo dňa 6. apríla 2018 upovedomením žalobcu o začatí konania, ktoré si prevzal dňa 13. apríla 2018 (táto skutočnosť vyplýva z predloženého administratívneho spisu žalovaného), správny bol postup žalovaného, pokiaľ na konanie aplikoval právnu úpravu účinnú do 30. júna 2018 t. j. v znení, ako je uvedená v napadnutom ako aj prvostupňovom rozhodnutí.

17. Vo vzťahu k námietke, že predtým, ako bol uznaný vinným zo spáchania priestupku nebol upovedomený, že ide o pokračovanie po nejakom predchádzajúcom upozornení súdom, účastníkom konania alebo žalovaným, sa správny súd môže iba domnievať, čo touto námietkou žalobca sleduje, pretože je formulovaná relatívne neurčito. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že mohol byť uznaný vinným až po márnom neuposlušnutí výzvy vyššie uvedených subjektov na odstránenie resp. nezopakovanie protiprávneho konania v podobe poskytovania znaleckej činnosti bez príslušného zápisu do zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, tak sa mylí. Pre objasnenie a sankcionovanie priestupku podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. musia byť obligatórne a kumulatívne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku, avšak citované ustanovenie (ani zákon č. 382/2004 Z. z. ako taký) nepočíta s akoukoľvek predchádzajúcou výzvou súdu, žalovaného alebo iného orgánu, aby po prvotnom porušení zákona už zákon opätovne rovnakým spôsobom neporušil, prípadne aby od udržiavania protiprávneho stavu upustil. Zakaždým, kedy sa žalobca neoprávnene vydával za znalca, naplnil skutkovú podstatu priestupku, ktorý mu je pričítaný za vinu.

18. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že v čase jej podania nebol znalcom a preto odôvodnenie žalovaného týkajúce sa jeho činnosti znalca je irelevantné, správny súd konštatuje, že práve to je podstatou prejednávanej veci, keď v rozhodnom čase vykonával činnosť znalca bez toho, aby bol zapísaným do zoznamu znalcov, čím vykonával znaleckú činnosť bez oprávnenia. Priestupkové konanie pre porušenie príslušných ustanovení zákona č. 382/2004 Z. z. môže byť vedené aj voči inej osobe, ako je znalec a to voči takej fyzickej osobe, ktorá vykonáva činnosť znalca bez príslušného oprávnenia.

19. Čo sa týka nedodržania lehoty na vydanie prvostupňového rozhodnutia, tu správny súd musí čiastočne nesúhlasiť s vyjadrením žalovaného, že na konanie o priestupku sa lehoty ustanovené v § 49 Správneho poriadku nevzťahujú. Z ustanovenia § 51 zákona priestupkoch totiž vyplýva, že ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní, t. j. Správny poriadok. Zákon o priestupkoch ako lex specialis vo vzťahu k Správneho poriadku ako lex generalis lehoty na rozhodnutie neustanovuje a rovnako je tomu aj v prípade zákona č. 382/2004 Z. z.. Na konanie o priestupku sa teda použije právna úprava lehôt na vydanie rozhodnutia obsiahnutá v Správnom poriadku.

20. Pokiaľ žalovaný namietal, že správne trestanie je špecifickým druhom správneho konania, počas ktorého musí vykonať viaceré úkony, vysporiadať sa s námietkami účastníkov konania a prípadne požiadať znalecké ústavy o poskytnutie súčinnosti, v tomto rozsahu sa nijako neodlišuje od iných administratívnych konaní, v ktorom sú orgány verejnej správy zo zákona rovnako povinné vykonávať zmienené úkony. Hoci sa na prvotné štádium objasňovania priestupku lehota ustanovená v § 49 Správneho poriadku nevzťahuje, pretože tú rieši ustanovenie § 59 ods. 4 zákona o priestupkoch (objasňovanie priestupku sa skončí spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovať priestupky o priestupku dozvedel), na samotné konanie o priestupku už lehota na rozhodnutia dopadá a žalovaný je povinný rozhodnúť do 30 resp. 60 dní odo dňa začatia konania. Správny poriadok pritom dáva orgánu verejnej správy možnosť, ako túto lehotu predĺžiť, prípadne pokiaľ je potrebné vykonať iné úkony, využiť inštitút prerušenia konania (§ 69 zákona o priestupkoch), počas ktorého lehoty na rozhodnutie neplynú.

21. Jedným dychom však správny súd dodáva, že sa plne stotožňuje s vyjadrením žalovaného, ako aj ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu, na ktorú vo svojom vyjadrení poukázal, v časti zariadenia charakteru lehôt na rozhodnutie. Lehoty na rozhodnutie ustanovené v § 49 Správneho poriadku majú pre orgán verejnej správy iba poriadkový charakter (inštruktívny) a s ich nedodržaním nie je normatívne spojený žiadny explicitný následok.

22. Napokon, za dôvodnú nebolo možné považovať ani námietku o nedôstojnosti tvrdenia žalovaného, že sa bez relevantného dôvodu nedostavil na pojednávanie nariadené na 10. mája 2018. V zmysle

ustanovenia § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch, o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu. Žalovaný nariadil na prejednanie priestupku celkovo dve pojednávania, prvé na 10. mája 2018 na ktoré sa žalobca nedostavil a druhé, na 21. júna 2018, na ktorom bol, ako vyplýva zo zápisnice založenej v administratívnom spise, osobne prítomný. Žalovaný teda zákonný postup na umožnenie žalobcovi byť osobne prítomný pri ústnom prejednávaní jeho priestupku dodržal. Konštatovanie žalovaného, či v prípade prvého pojednávania sa žalobca nedostavil z relevantného alebo irelevantného dôvodu, nie je pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia podstatné.

23. Správny súd dospel k záveru, že pre absenciu námietok, ktoré by spochybnili zákonnosť napadnutého rozhodnutia (resp. jemu predchádzajúceho postupu v administratívnom konaní), je žaloba nedôvodná, v dôsledku čoho ju postupom podľa § 194 ods. 2 v spojení s § 190 SSP zamietol.

24. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia [§ 493e v spojení s § 443 ods. 2 písm. a) a § 145 ods. 2 písm. c) SSP]. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok [§ 446 ods. 2 písm. c) SSP]

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).